

23.12.2019

EOAK/6318/2018

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Jarmo Hirvonen

KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN TWIITTI OLI LIIAN YLEISTÄVÄ

1 KANTELU

Kantelija arvosteli korkeimman hallinto-oikeuden 2.11.2018 Twitterissä julkaiseman *viestin* "*Lääkekannabis ei kuulu perustoimeentuloon. #KELA #Fimea #KHO*" sisältöä pitäen sitä harhaanjohtavana.

Kantelijan mukaan korkein hallinto-oikeus oli twiittiin linkitetyssä 2.11.2018 antamassaan vuosikirjaratkaisussa [KHO 2018:148](#) linjannut ainoastaan sen, ettei lääkekannabista voitu ottaa huomioon perustoimeentulotuessa masennuksesta kärsivän potilaan tapauksessa. Ratkaisu ei kantelijan mukaan koskenut lääkekannabiksen käyttöä kivun hoidossa. Twiitti oli sen vuoksi kantelijan mielestä harhaanjohtava ja omiaan aiheuttamaan vahinkoa vaikeista kivuista kärsivälle vähemmistöryhmälle eli lääkekannabista käyttäville kipupotilaille.

Kantelija korosti, sitä että Twitter on massaviestipalvelu, jossa viestit välittyvät tuhansille käyttäjille. Korkeimman hallinto-oikeuden Twitter-tilillä oli kantelijan tietojen mukaan yli 1.600 seuraajaa, joiden kautta harhaanjohtava "twiitti" oli saattanut saada kymmeniä tuhansia tai jopa satoja tuhansia katselukertoja.

Kantelija toi esiin sen, että kipulääkityksenä käytetyn lääkekannabisvalmisteiden hankintaan oli myönnetty toimeentulotukea toisin kuin twiitin perusteella saatettiin luulla. Kantelija viittasi tältä osin kanteluunsa liitettyyn Hämeenlinnan hallinto-oikeuden 17.10.2018 antamaan ratkaisuun nro 18/0481/4 (44/18/6142).

Kantelija piti käsittämättömänä, että korkein hallinto-oikeus viranomaisena julkaisee massaviestipalveluissa tai sosiaalisessa mediassa viestin, joka on täysin ristiriidassa kyseisen hallinto-oikeuden päätöksen kanssa, vaikka kyseisessä twiitissä käsitelty tapaus ei liittyisikään kyseiseen tapaukseen mitenkään. Kantelijan näkemyksen mukaan korkeimman hallinto-oikeuden twiitti antoi lukijalleen harhaanjohtavasti käsityksen siitä, ettei lääkekannabisvalmisteilla olisi minkäänlaista korvattavuutta eikä niitä otettaisi huomioon perustoimeentulona minkään sairauden tai kivun hoidossa.

2 SELVITYS JA LAUSUNTO

Kantelun johdosta hankittiin selvitys ja lausunto korkeimmasta hallinto-oikeudesta. Presidentin ja kansliapäällikön allekirjoittamassa asiakirjassa tuotiin esiin seuraavaa:

- Ratkaisussa KHO 2018:148 oli kysymys lääkekannabisvalmisteesta aiheutuvien kustannusten huomioon ottamisesta perustoimeentulotukea myönnettäessä. Asiassa oli ratkaistu, oliko henkilölle määrätyistä lääkekannabisvalmisteista aiheutuvia menoja tullut pitää toimeentulotuesta annetun lain (toimeentulotukilaki) 7 b §:n 1 momentin 4 kohdan mukaisina muina kuin perusosaan sisältyvinä terveydenhuoltomenoina, jotka otetaan tarpeellisen suuruisina huomioon perustoimeentulotukea myönnettäessä.

- Yleiskielisessä viestinnässä toimeentulokilaisissa tarkoitettuihin perusmenoihin (= 7 a §:n mukaisella perusosalla katettavat menot sekä 7 b §:n mukaiset muut perusmenot) voidaan viitata käsitteellä perustoimeentulo, sillä toimeentulotuella katettaviin perusmenoihin sisältyvät laista tarkemmin ilmenevin tavoin perustavanlaatuisen toimeentulon kannalta tarpeelliset kulut. Kyseiset kulut muodostavat siten sen vähimmäismäärän, joka henkilön toimeentulon kannalta ainakin on tarpeen - siis perustoimeentulon tason.
- Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksessä KHO 2018:148 oli ratkaistavana kysymys siitä, oliko henkilölle määrätyistä lääkekannabisvalmisteista aiheutuvia menoja tullut pitää toimeentulokilaisissa tarkoitettuina perusmenoina. Korkein hallinto-oikeus oli päätöksestään ilmenevin perustein katsonut, ettei tällaisia menoja tullut pitää perusmenoina.
- Kantelun kohteena olevan twiitin alkuosa, jonka mukaan lääkekannabis ei kuulunut perustoimeentuloon, oli sinänsä erittäin lyhyt ja yksinkertainen, mutta kuvasi yleiskielisin ilmaisin korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen keskeistä sisältöä sinänsä oikein. Kuten twiitissä todettiin, lääkekannabiksen (= siitä aiheutuneiden kustannusten) ei katsottu kuuluvan perustoimeentuloon (= toimeentulokilaisissa tarkoitettuihin perusmenoihin). Twiitin loppuosassa oli suora linkki korkeimman hallinto-oikeuden internetsivuille, joilla korkeimman hallinto-oikeuden päätös oli julkaistu kokonaisuudessaan.
- Korkeimman hallinto-oikeuden käsityksen mukaan Twitter rajoittaa yhden twiitin merkkimäärän 280 merkkiin. Twitterissä tapahtuva viestintä on siten luonteeltaan yksinkertaista ja edellyttää lyhyiden "lehtiotsikkomaisten" ilmaisujen käyttämistä. Hyvin tavanomaista on, että twiittiin liitetään linkki, jonka kautta twiitin kohteena olevasta aiheesta saa tarkempaa tietoa. Twitter-viestinnän asianmukaisuutta ja oikeellisuutta arvioitaessa onkin olennaista ottaa huomioon twiitin koko tietosisältö, eli myös twiitissä olevan linkin kautta saatavilla oleva tieto.
- Kun otetaan huomioon kantelun kohteena olevan twiitin sisällöstä edellä todettu ja erityisesti se, että twiitissä oli suora linkki internetissä kokonaisuudessaan julkaistuun korkeimman hallinto-oikeuden päätökseen, twiitin lukemisen perusteella ei voinut jäädä harhaanjohtavaa tai liian yleistasoista kuvaa korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen sisällöstä. Twiitin ei myöskään voitu katsoa olleen omiaan antamaan sellaista kuvaa, että korkein hallinto-oikeus olisi linjannut lääkekannabikseen liittyviä kysymyksiä laajemmin kuin twiittiin linkitetystä päätöksestä oli nimenomaisesti ilmennyt.
- Kantelun kohteena oleva twiitti ei liittynyt millään tavalla kantelussa viitattuun Hämeenlinnan hallinto-oikeuden päätökseen. Ylipäänsä kantelussa esitettyjä viittauksia hallinto-oikeuden päätökseen ja sen merkitykseen oli vaikea ymmärtää. Hallinto-oikeuden päätös ei koskenut samaa asiaa kuin nyt kysymyksessä oleva korkeimman hallinto-oikeuden päätös, eikä hallinto-oikeuden päätöksistä mahdollisesti ilmeneviä oikeusohjeita ylipäänsä voitu pitää hallinto- tai oikeuskäytännön ohjausvaikutukseltaan merkittävämpinä kuin korkeimman hallinto-oikeuden päätöksiä.

Korkeimman hallinto-oikeuden selvityksessä ja lausunnossa kerrottiin Twitterin käytöstä seuraavaa:

- Korkeimman hallinto-oikeuden Twitter-tilin käyttöön liittyvät tunnukset ovat presidentillä, kansliapäälliköllä, viestintäpäälliköllä, tietopalvelupäälliköllä, projektipäälliköllä ja tietohallintosuunnittelijalla. Käytännössä tilin päivittämisestä vastaa viestintäpäällikkö, jolla on yli 20 vuoden kokemus toimittajan tehtävistä ja yli 10 vuoden kokemus eri julkisyhteisöjen viestinnän tehtävistä.

- Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksiä koskevien twiittien laatimisen perusteet ovat ensisijaisesti viestinnällisiä. Korkeimman hallinto-oikeuden päätökset ovat sisällöltään ja laajuudeltaan keskenään niin erilaisia, että käytännössä ei ole mahdollista määritellä etukäteen perusteita, joita noudattaen päätöksiä koskevat twiitit laaditaan. Luonnollisena lähtökohtana on se, että twiitti on sisällöltään virheetön ja asianmukainen. Lisäksi kattavan ja sisällöltään oikean tiedonvälityksen turvaamiseksi korkeimman hallinto-oikeuden päätöksiä koskeviin twiitteihin liitetään aina linkki korkeimman hallinto-oikeuden internetsivuille, joilta twiitin kohteena oleva päätös on kokonaisuudessaan luettavissa.
- Korkeimman hallinto-oikeuden Twitter-tili otettiin aktiiviseen käyttöön 12.9.2018. Twitter-julkaisujen tekemisen käytäntöjä oli kehitetty ensimmäisten käyttökuukausien kokemusten pohjalta. Kantelun kohteena olevan twiitin julkaisemisen jälkeen julkaisukäytäntöä oli marraskuussa 2018 tarkistettu esimerkiksi siten, että korkeimman hallinto-oikeuden päätöksiä koskevan viestinnän osalta viestintäpäällikkö varmistaa twiitin sisällön ja sanamuodon aina ratkaisukokoonpanoon kuuluneelta henkilöltä (kokoonpanon puheenjohtaja, jäsen tai asian esittelijä) ennen twiitin julkaisemista.

Käytettävissäni oli myös korkeimman hallinto-oikeuden 20.3.2019 asiassa 5347/318 antama valitusluparatkaisu nro 1034. Ratkaisulla ei ole myönnetty valituslupaa kantelussa mainittuun Hämeenlinnan hallinto-oikeuden ratkaisuun.

3 RATKAISU

3.1 Ylimpien tuomioistuinten rooli ja siihen liittyvä viestintä

Perustuslain 3 §:n 3 momentin mukaan tuomiovaltaa Suomessa käyttävät riippumattomat tuomioistuimet, ylimpinä tuomioistuimina korkein oikeus ja korkein hallinto-oikeus.

Korkeimman hallinto-oikeuden rooli korkeimman oikeuden kaltaisena ennakkopäätöstuomioistuimena on viime vuosina vahvistunut ja vahvistuu edelleen vuodenvaihteessa voimaan tulevien lainmuutosten myötä.

Ennakkopäätöksen eli prejudikaatin kohteeksi soveltuvat asiat valikoidaan korkeimmissa oikeuksissa valituslupajärjestelmän kautta. Prejudikaatit ohjaavat lain tulkintaa ja soveltamista sekä tuomarien ja muiden lainkäyttäjien harkintavallan käyttöä prejudikaattia vastaavissa lainsoveltamistilanteissa. Käytännön lakimiehille ja muille oikeudelliseen ratkaisutoimintaan osallistuville prejudikaatit ovat tärkeitä oikeuslähteitä.

Ylimpien tuomioistuinten ratkaisut ovat usein kiinnostavia myös suuren yleisön ja demokraattisessa yhteiskunnassa käytävän keskustelun kannalta. Ennakkopäätöksillä linjataan usein kysymyksiä, jotka koskettavat monen ihmisen elämää ja arkea. Tällaisten kysymysten ratkaisemiseen liittyy usein yleistä mielenkiintoa herättäviä ja kiistanalaisiakin oikeudellisia punnintoja. Kannabislääkevalmisteiden käyttö ja käytön rahoittaminen toimeentulotukena myönnettävistä julkisista varoista on aihe, joka on herättänyt ja herättää yleistä kiinnostusta ja keskustelua.

Ylimpien tuomioistuinten aktiiviselle tiedottamiselle ja niiden työn esittelemiselle julkisuuteen on ilmeinen yhteiskunnallisesti merkittävä tarve ja myös julkisuusperiaatteesta johdettavissa oleva velvollisuus. Viranomaisten toiminnassa noudatettava julkisuusperiaate käy ilmi perustuslain 12 §:n 2 momentista, jonka mukaan viranomaisen hallussa olevat asiakirjat ja muut tallenteet ovat julkisia, jollei niiden julkisuutta ole välttämättömien syiden vuoksi lailla erikseen rajoitettu. Jokaisella on oikeus saada tieto julkisesta asiakirjasta ja tallenteesta.

Julkisuusperiaate kohdistuu viranomaisen hallussa olevaan asiakirjaan eli jossain muodossa tallennettuun tietoon, mutta myös yleisemmin viranomaisten toimintaan ja sitä koskevaan tietoon. Viranomaisilla on velvollisuus edistää toimintansa avoimuutta sekä tuottaa ja jakaa tietoa, jotta kansalaiset ja muut sidosryhmät voivat muodostaa totuudenmukaisen kuvan viranomaisen toiminnasta. Tuomioistuinten avoin viestintä lisää tietämystä ja luottamusta oikeuslaitoksen toimintaan ja tukee siten osaltaan oikeusvaltion toiminnan perusedellytyksiä.

Oikeuslaitoksen uskottavuuden ja kansalaisten luottamuksen kannalta on keskeistä, että tuomioistuinratkaisujen sisällöstä julkisuuteen annettava tieto on oikeaa ja perustuu oikeisiin toiseikkoihin. Perinteiselle medialle toimitettavien tiedotteiden lisäksi ylimmät tuomioistuimetkin tuottavat ja jakavat tietoa nykyisin myös sosiaalisessa mediassa. Uusien välineiden käyttäminen asettaa viestinnälle omat haasteensa jo senkin vuoksi, että esimerkiksi Twitterissä kirjoitetulle viestille varattu tila on hyvin rajallinen. Mahdollisuudet tuomioistuinratkaisujen sisällön täsmälliseen ja kattavaan selostamiseen ovat tästä syystä Twitterissä heikot.

Korkein hallinto-oikeus on vuodesta 1918 lähtien julkaissut vuosikirjassaan ratkaisuselosteet periaatteellisesti merkittävimmistä päätöksistään. Julkaistaviksi valitaan päätökset, joilla on merkitystä lain soveltamiselle muissa samanlaisissa tapauksissa tai joilla on muutoin yleistä merkitystä. Vuosikirjaratkaisut julkaistaan korkeimman hallinto-oikeuden kotisivuilla ja Finlex-tietokannassa, joka on oikeusministeriön ylläpitämä oikeudellisen aineiston julkinen ja maksuton Internet-palvelu.

Ylimpien oikeuksien julkaisemista ratkaisuista eli prejudikaateista yleensä ilmenee tai niistä voidaan tulkinnallisesti pelkistää oikeusohje, jolla on merkitystä myös muita samanlaisia asioita ratkaistaessa. Prejudikaatteja hyödynnettäessä niistä ilmenevät oikeusohjeet yleistetään koskemaan myös muita vastaavanlaisia asioita.

Kun oikeudellisessa ratkaisutoiminnassa tukeudutaan prejudikaatteihin, on viime kädessä merkitystä vain varsinaisen prejudikaattiratkaisun perusteluilla ja lopputuloksella. Julkaistuun ratkaisuselosteeseen kuuluvat tiivistelmät ja otsikot, jotka eivät ole varsinaisen tuomion tai päätöksen osia, tarjoavat lähinnä vain apuvälineen oikeiden prejudikaattien löytämiseen ja nopean yleiskäsityksen saamiseen kunkin ratkaisun sisällöstä. Yleensä ratkaisuselosteen informatiivisten osien sisällöstäkin kuitenkin päättää ylimmissä tuomioistuimissa ratkaisukokoonpano tai sen puheenjohtaja, joten ristiriitoja tiivistelmien, otsikoiden ja varsinaisen ratkaisutekstin sisällön välillä ilmenee hyvin harvoin.

Vaikka mainituilla ratkaisuselosteen informatiivisilla osilla ei ole itsenäistä prejudikaattiarvoa, niiden käytännön merkitys oikeusinformatiikassa ja muussakin tiedonvälityksessä on suuri. Niihin tutustumalla lainkäyttäjät ja myös suuri yleisö, joko suoraan tai median välityksellä, saa yleensä ainakin pääpiirteisen kuvan prejudikaattiratkaisun sisällöstä.

Prejudikaattiratkaisuun sisältyvän oikeusohjeen sisällön ja yleispätevyyden rajojen hahmottaminen on prejudikaattien hyödyntämisessä ja niiden sisällöstä tiedottamisessa olennaista. Varsinaisen ratkaisun sisällön ja julkaistavan ratkaisuselosteen muiden osien tulisi tässä suhteessa vastata toisiaan. Myös muiden tiedonvälityksen muotojen kuten Twitterin käytön tulisi vastaavalla tavalla välittää oikeaa, täsmällistä ja tarkastettua tietoa ratkaisun sisällöstä ja siihen sisältyvästä oikeusohjeesta, mikäli pelkän ratkaisun antamista koskevan tiedon ja ratkaisutekstiin johtavan linkin välittämistä ei pidettäisi riittävänä.

3.2 Kysymyksenasettelu tässä asiassa

Kysymys on siitä, antaako korkeimman hallinto-oikeuden Twitter-tilillä 2.11.2018 julkaistu twiitti *"Lääkekannabis ei kuulu perustoimeentuloon"* siihen liitettyine kuvineen kantelussa väitetyin ta-

voin harhaanjohtavan kuvan ratkaisun KHO 2018:148 sisällöstä. Erityisesti kysymys on sen arvioinnista, voiko lukija twiitin perusteella saada sellaisen kuvan, ettei lääkekannabisvalmisteiden hankintaan missään tapauksessa voi saada toimeentulotukea.

3.3 Asian arviointia

Arvioitavanani olevassa twiitissä on siis kysymys korkeimman hallinto-oikeuden julkaisemasta vuosikirjaratkaisusta KHO 2018:148. Kyseistä korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisua voidaan pitää prejudikaattina, joka sisältää edellä kohdassa 3.1 selostetun mukaisesti oikeusohjeita, joita voidaan noudattaa vastaavissa tulevilla tapauksissa ja joiden voidaan olettaa vaikuttavan toimeentulotuen myöntämistä koskeviin käytäntöihin.

Tulkitsen ratkaisun KHO 2018:148 sisältöä niin, että ratkaisun keskeinen oikeusohje ei liity pelkästään kannabislääkitykseen vaan lähinnä seuraaviin korkeimman hallinto-oikeuden kannanottoihin:

- Pelkästään siitä, että lääkemääräyksen on antanut yksityinen lääkäri eikä julkisen terveydenhuollon palveluksessa oleva lääkäri, ei lähtökohtaisesti seuraa, ettei lääkevalmisteen hankintaan käytettyjä menoja voida pitää toimeentulotuessa perusmenoiksi hyväksyttävinä terveydenhuoltomenoina.
- Perustoimeentulotuen myöntämisestä päättävä viranomainen voi lääkemenojen tarpeellisuutta toimeentulotukilain 7 b §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla arvioidessaan ottaa huomioon, onko lääkemääräyksen mukainen lääkitys yleisen hoitokäytännön mukaista.
- Kansaneläkelaitos voi lääkemenojen tarpeellisuuden arvioinnissa käyttää hyväkseen myös omaa asiantuntemustaan sekä asiantuntijalääkäreiltään yleisesti tai yksittäisessä tapauksessa saamaansa selvitystä.
- Fimean lääkevalmisteen luovuttamiselle myöntämää erityislupaa ei voida lääkevalmisteen yleisen hoitokäytännön mukaisuutta tai hakijan erityistä tarvetta koskevan selvityksen puuttuessa pitää yksinään riittävänä perusteena lääkevalmisteesta aiheutuneen menon huomioon ottamiseksi perustoimeentulotukea myönnettäessä.

- Yleisestä hoitokäytännöstä tai lääkkeelle ilmoitetuista käyttöaiheista poikkeaminen voi joissain tapauksissa olla perusteltua esimerkiksi lääkkeen kokeellisen käytön takia tai siksi, että lääkkeen käytölle on käsillä olevassa tilanteessa jokin muu sellainen erityinen lääketieteellinen peruste, jonka takia lääkekannabiksesta aiheutuvia lääkemenoja tulee pitää toimeentulotuesta annetun lain 7 b §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuina tarpeellisina terveydenhuoltomenoina.

Puheena olevassa tapauksessa oli kysymys lääkekannabiksen käytöstä masennuksen hoitoon eikä esimerkiksi kipulääkkeenä. Myös tällä seikalla saattaa olla merkitystä arvioitaessa ratkaisun merkitystä oikeusohjeena.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisuun sisältyvistä Kelan vaatimusten perusteluista ilmenee, että lääkekannabisvalmisteiden (Bedrocan, Bedica ja Bediol Cannabis Flos, Sativex) valmisteyhteenvetojen mukaan niiden käyttöaihe on muun muassa krooninen kipu.

Kantelussa mainitussa Hämeenlinnan hallinto-oikeuden 17.10.2018 antamassa ratkaisussa, jossa kysymys oli kannabislääkevalmisteen käyttämisestä kivun hoitoon, katsottiin, että lääkekannabisvalmisteesta (Bedrocan) aiheutuviin kuluihin tuli tuon tapauksen olosuhteissa myöntää toimeentulotukea. Korkein hallinto-oikeus ei myöntänyt hallinto-oikeuden ratkaisuun valituslupaa (20.3.2019 nro 1034, Dnro 5347/3/18). Hallinto-oikeuden ratkaisu sai siis lainvoiman.

Korkeimman hallinto-oikeuden nyt puheena olevasta vuosikirjaratkaisusta ja sen tiivistelmästä ilmenee nimenomaisesti, että lääkekannabiksesta aiheutuvia lääkemenoja voitaisiin jossakin tilanteessa pitää toimeentulotuesta annetun lain 7 b §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuina tarpeellisina terveydenhuoltomenoina:

”A oli vaatinut hänelle lääkekannabiksesta aiheutuvan noin 950 euron kuukausittaisen menon huomioon ottamista perusmenona päätettäessä perustoimeentulotuen myöntämisestä hänelle. Asiassa saadusta selvityksestä ilmeni, että yksityislääkärin A:lle masennuksen hoitoon antamaa lääkemääräystä ei voitu pitää yleisen hoitokäytännön mukaisena eikä masennus ollut kysymyksessä olevien lääkkeiden valmisteyhteenvedoissa mainittu käyttöaihe. Asiassa ei ollut ilmennyt, että yleisestä hoitokäytännöstä tai lääkkeelle ilmoitetuista käyttöaiheista poikkeaminen olisi *esillä olevan tilanteen olosuhteissa* perusteltua *esimerkiksi lääkkeen kokeellisen käytön* takia tai että sille olisi ollut A:n tilanteessa jokin *muu sellainen erityinen lääketieteellinen peruste*, jonka takia lääkekannabiksesta aiheutuvia lääkemenoja olisi tullut pitää toimeentulotuesta annetun lain 7 b §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuina tarpeellisina terveydenhuoltomenoina (kursivoinnit tässä).”

Vaikka prejudikaattien sisältämät oikeusohjeet ovat usein tulkinnanvaraisia ja mahdollistavat erilaisia perusteltavissa olevia tulkintanäkemyksiä, ratkaisun sisältöä ei käsitykseni mukaan ole tässä tapauksessa voitu tiivistää twiittiin ”*Lääkekannabis ei kuulu perustoimeentuloon*” antamatta liian yleistävää kuvaa ratkaisun sisällöstä.

Twitissä käytetty ilmaisu on kirjoitettu preesensissä ja sen muotoilu viittaa kannanottoon, jota voidaan soveltaa muissakin asioissa. Lukija voi tulkita lauseen kategoriseksi oikeusohjeeksi.

Pidän mahdollisena, että joillekin lukijoille saattaa muodostua twiitin ja kuvan perusteella mielikuva siitä, että kannabislääkevalmisteiden hankintaan on korkeimman hallinto-oikeuden linjauksen jälkeen turha hakea toimeentulotukea eikä kielteisistä ratkaisuista kannata valittaa eteenpäin.

On sinänsä ymmärrettävää ja hyväksyttävää, että twiittiä laadittaessa on pyritty nasevaan ja kiinnostavaan ilmaisuun. Tässä tapauksessa ilmaisu on kuitenkin ollut edellä todetuin tavoin mielestäni liian suoraviivainen ja yleistävä.

Korkeimman hallinto-oikeuden selvityksestä ja lausunnosta ilmenee, että nykyisin ratkaisukoonpanoon kuulunut tuomari tai asian esittelijä tarkistaa annettuja ratkaisuja koskevien twiittien sisällön. Pidän tätä käytäntöä hyvänä vastaavien tilanteiden välttämiseksi. Sen vuoksi asia ei tältä osin anna aiheutta enempiin toimenpiteisiin taholtani.

Käsitykseni mukaan korkeimmassa hallinto-oikeudessa on kuitenkin aiheutta pohtia myös sitä, onko ratkaisujen sisältämiä oikeusohjeita ylipäättänsä välttämätöntä yrittää tiivistää twiitteihin vai olisiko ratkaisun aiheen mainitseminen ja linkin välittäminen riittävää. Joka tapauksessa kaikessa viestinnässä on tärkeää korostaa sitä, että vain huolellinen tutustuminen linkistä aukeavaan ratkaisuun tarjoaa lukijalleen kattavan ja täsmällisen tiedon ratkaisun sisällöstä.

4 TOIMENPITEET

Saatan edellä esittämäni käsitykset korkeimman hallinto-oikeuden tietoon. Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni korkeimman hallinto-oikeuden presidentille.